Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Nadejda Mazur
Dosarul nr. 2r-1071/26
(2-26038025-02-2r-27052026)

D E C I Z I E

22 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de lichidatorul S.R.L. ,,INOXPLUS" în procedura falimentului, Igor Bulgaru,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 aprilie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ,, INOXPLUS" în procedura falimentului către Oleksy Prikhodko, terț Instituția Publică ,,Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică" privind protecția dreptului a supra mărcii, denumirii comerciale și recuperarea domeniului "inoxplus.md" și încetarea folosirii neautorizate,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 23 martie 2026 S.R.L. ,,INOXPLUS" în procedura falimentului" a înaintat în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată împotriva lui Oleksiy Prikhodko, terț Instituția Publică "Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică" privind protecția dreptului a supra mărcii, denumirii comerciale și recuperarea domeniului "inoxplus.md" și încetarea folosirii neautorizate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 aprilie 2026 s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. " INOXPLUS" în procedura falimentului către Oleksy Prikhodko, terț Instituția Publică "Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică" privind protecția dreptului a supra mărcii, denumirii comerciale și recuperarea domeniului "inoxplus.md" și încetarea folosirii neautorizate, în temeiul art.170 alin.(1) lit. ,,b" Cod de procedură civilă.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 4 mai 2026 lichidatorul S.R.L. „INOXPLUS" în procedura falimentului, Igor Bulgaru a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 aprilie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe restituind cauza în aceiași instanță, la etapa punerii pe rol.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat normele care reglementează competența jurisdicțională internațională, calificând în mod greșit raportul juridic litigios drept un litigiu civil obișnuit cu element de extraneitate și ignorând natura complexă a pretențiilor formulate.

Astfel, recurentul a arătat că obiectul litigiului nu se reduce la un raport personal între reclamant și pârât, ci vizează recuperarea și protecția unui activ patrimonial necorporal - numele de domeniu „inoxplus.md", utilizat în activitatea comercială a debitorului și susceptibil de valorificare în cadrul procedurii de insolvabilitate. În opinia sa, domeniul respectiv constituie un bun care face parte din masa debitoare în sensul legislației insolvabilității, motiv pentru care litigiul este direct legat de administrarea și conservarea patrimoniului debitorului în interesul creditorilor.

Recurentul a invocat, că instanța de fond a omis să examineze raportul juridic prin prisma normelor speciale din materia insolvabilității, limitându-se exclusiv la constatarea faptului că pârâtul este domiciliat în Ucraina. O asemenea abordare, în opinia sa, contravine atât dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la competența internațională, cât și principiilor care guvernează litigiile cu element de extraneitate, inclusiv principiului localizării bunului și celui al locului producerii efectelor prejudiciabile.

Totodată, recurentul a susținut că acțiunea are ca obiect protecția drepturilor asupra mărcii, a denumirii comerciale și combaterea utilizării neautorizate a semnelor distinctive, inclusiv sub aspectul pretinsului caracter abuziv al înregistrării și utilizării numelui de domeniu. Din această perspectivă, raportul litigios este strâns legat de teritoriul Republicii Moldova, unde marca produce efecte juridice, unde se manifestă eventualele consecințe prejudiciabile asupra reputației comerciale și unde sunt vizați consumatorii.

Potrivit recurentului, instanța de fond a aplicat formal dispozițiile art. 460 Cod de procedură civilă, fără a examina incidența unor temeiuri autonome de competență internațională. În acest sens, s-a invocat că domeniul „inoxplus.md" reprezintă un bun digital administrat prin infrastructura națională a Republicii Moldova, ceea ce ar justifica aplicarea criteriului referitor la existența bunurilor pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, s-a susținut că efectele pretinsei încălcări a drepturilor asupra mărcii și denumirii comerciale se produc pe teritoriul Republicii Moldova, iar executarea eventualelor obligații rezultate din hotărârea judecătorească ar urma să aibă loc prin intermediul autorităților și instituțiilor competente din Republica Moldova.

Un alt argument invocat de recurent vizează natura juridică a numelui de domeniu „inoxplus.md”, care, în opinia sa, trebuie calificat drept un bun digital localizat juridic în Republica Moldova, având în vedere că administrarea, înregistrarea și transferul acestuia sunt supuse reglementării naționale. În aceste condiții, litigiul ar prezenta elementele unei acțiuni îndreptate asupra unui bun aflat sub jurisdicția Republicii Moldova, ceea ce ar constitui un factor suplimentar de competență în favoarea instanțelor naționale.

De asemenea, recurentul a relevat că în cauză participă și autoritatea care administrează registrul național al numelor de domenii „.md”, implicarea acesteia fiind indispensabilă pentru executarea unei eventuale hotărâri privind transferul sau modificarea drepturilor asupra domeniului litigios. În opinia sa, această împrejurare reprezintă un element de legătură directă și relevantă cu jurisdicția Republicii Moldova, pe care instanța de fond nu l-a examinat.

Totodată, recurentul a invocat că cererea de chemare în judecată a fost însoțită de solicitări privind aplicarea unor măsuri de asigurare asupra numelui de domeniu litigios, inclusiv interzicerea transferului și modificării datelor aferente acestuia, măsuri care, prin natura lor, pot fi dispuse și executate exclusiv în cadrul jurisdicției Republicii Moldova.

Recurentul a susținut că acțiunea are un caracter complex, reunind elemente ce țin de procedura insolvabilității, protecția proprietății intelectuale și apărarea drepturilor asupra unui bun digital administrat în Republica Moldova, iar instanța de fond a ajuns la concluzia privind lipsa competenței jurisdicționale internaționale în urma unei interpretări restrictive a art. 460 Cod de procedură civilă, a unei calificări juridice eronate a obiectului litigiului și a ignorării normelor speciale incidente. Din aceste motive, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate și remiterea cauzei spre examinare în fond instanței competente.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor invocate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 29 aprilie 2026. Astfel, recursul declarat de către lichidatorul S.R.L. „INOXPLUS” în procedura falimentului, Igor Bulgaru la data de 4 mai 2026 se consideră depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul drept întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea actului judiciar a instanței de fond atacat și remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele motive.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) CPC judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă: b) instanţa nu este competentă să judece pricina.

Din materialele cauzei rezultă că, la 23 martie 2026, S.R.L. „INOXPLUS” în procedura falimentului s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleksiy Prikhodko, cu participarea în calitate de terț a Instituției Publice „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică”, solicitând protecția drepturilor asupra mărcii și denumirii comerciale, recuperarea numelui de domeniu „inoxplus.md”, precum și încetarea utilizării neautorizate a acestuia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 4 aprilie 2026, cererea de chemare în judecată a fost restituită reclamantei, în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a reținut că, potrivit informațiilor indicate în cererea de chemare în judecată, pârâtul Oleksiy Prikhodko își are domiciliul în Ucraina, mun. Kiev, str. ***** nr. 18, cod poștal 01033, fiind cetățean străin. Pornind de la această împrejurare, instanța a concluzionat că litigiul nu intră în competența jurisdicțională a instanțelor Republicii Moldova și, respectiv, că cererea urmează a fi restituită reclamantei.

Verificând legalitatea încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, instanța de recurs consideră greșită concluzia instanței de fond privind restituirea cererii în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, din următoarele considerente.

Colegiul reține, că obiectul acțiunii înaintate de reclamantă nu se limitează la un simplu litigiu civil între persoane aflate în state diferite, ci vizează protecția unor drepturi de proprietate intelectuală, recuperarea unui nume de domeniu înregistrat în domeniul național de nivel superior „.md”, precum și încetarea utilizării pretins neautorizate a acestuia.

Potrivit art. 460 Cod de procedură civilă, competența jurisdicțională a instanțelor Republicii Moldova în cauzele cu element de extraneitate nu este determinată exclusiv de domiciliul sau sediul pârâtului, legiuitorul instituind o serie de criterii alternative de competență, menite să asigure soluționarea efectivă a raporturilor juridice care prezintă o legătură suficientă cu teritoriul Republicii Moldova.

În speță, instanța de fond și-a întemeiat concluzia privind lipsa competenței exclusiv pe faptul, că pârâtul Oleksiy Prikhodko este domiciliat în Ucraina. Totuși, o asemenea abordare denotă o interpretare restrictivă și incompletă a normelor care reglementează competența internațională, deoarece ignoră celelalte elemente relevante ale raportului juridic litigios.

Colegiul observă, că reclamanta nu urmărește doar constatarea unor drepturi ori obligații personale ale pârâtului, ci solicită recuperarea numelui de domeniu „inoxplus.md", transferul controlului asupra acestuia și încetarea utilizării pretins ilegale a semnelor distinctive asociate activității sale comerciale. Prin natura sa, domeniul „inoxplus.md" reprezintă un identificator digital înregistrat în domeniul național al Republicii Moldova, administrarea și evidența acestuia fiind realizate prin intermediul instituțiilor abilitate de pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, indiferent de locul aflării titularului formal al domeniului, drepturile și obligațiile aferente administrării, modificării, suspendării sau transferului acestuia sunt guvernate de normele aplicabile în Republica Moldova și sunt executate prin intermediul structurilor naționale competente.

Totodată, din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă, că reclamanta invocă încălcarea unor drepturi asupra mărcii și denumirii comerciale utilizate în activitatea desfășurată în Republica Moldova. Or, drepturile de proprietate intelectuală sunt protejate în limitele teritoriale pentru care acestea produc efecte juridice, iar eventualele consecințe prejudiciabile invocate de reclamantă se manifestă, potrivit susținerilor acesteia, anume pe piața Republicii Moldova, în raport cu clienții, partenerii comerciali și reputația profesională a întreprinderii.

În plus, Colegiul reține că reclamanta se află în procedura falimentului, iar potrivit dispozițiilor Legii insolvabilității, toate bunurile și drepturile patrimoniale susceptibile de valorificare fac parte din masa debitoare și urmează a fi administrate în interesul creditorilor. În măsura în care reclamanta susține că numele de domeniu „inoxplus.md" constituie un activ patrimonial utilizat în activitatea întreprinderii și care trebuie recuperat în patrimoniul acesteia, instanța era obligată să examineze și această dimensiune juridică a raportului litigios.

Or, calificarea juridică a obiectului litigiului prezintă importanță esențială pentru determinarea competenței jurisdicționale. Cu toate acestea, din considerentele încheierii contestate nu rezultă că instanța de fond ar fi analizat argumentele reclamantei referitoare la caracterul patrimonial al numelui de domeniu, la pretinsa apartenență a acestuia la masa debitoare sau la efectele pe care soluționarea litigiului le poate produce asupra procedurii de insolvabilitate.

De asemenea, Colegiul observă că în cauză este indicată în calitate de terț Instituția Publică „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică", entitate aflată sub jurisdicția Republicii Moldova și care, potrivit susținerilor reclamantei, deține atribuții în administrarea registrului domeniilor „.md". Participarea acestei instituții nu are un caracter pur formal, deoarece eventualele măsuri privind transferul, suspendarea sau modificarea datelor aferente domeniului litigios nu pot fi realizate decât prin intermediul autorității competente din Republica Moldova.

În aceste circumstanțe, existența unui element de extraneitate nu era suficientă pentru a justifica, în mod automat, concluzia privind lipsa competenței instanțelor Republicii Moldova. Dimpotrivă, instanța de fond era obligată să verifice în mod concret dacă raportul juridic litigios prezintă suficiente elemente de conexiune cu jurisdicția Republicii Moldova, inclusiv prin prisma localizării bunului litigios, a locului producerii efectelor juridice invocate, a naturii drepturilor de proprietate intelectuală pretins încălcate și a particularităților procedurii de insolvabilitate.

Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond a ajuns la concluzia privind lipsa competenței jurisdicționale fără a analiza toate circumstanțele relevante ale cauzei și fără a examina în mod efectiv incidența normelor legale care reglementează competența internațională a instanțelor Republicii Moldova. O asemenea omisiune a condus la o aplicare incompletă a normelor procesuale și la adoptarea unei soluții premature de restituire a cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, având în vedere că soluția instanței de fond a fost pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural, iar motivele invocate în recurs sunt întemeiate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, cu casarea încheierii contestate și remiterea cauzei instanței de fond la etapa de primire a cererii de chemare în judecată.

Din aceste raționamente și în conform art. 423-427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de lichidatorul S.R.L. ,,INOXPLUS" în procedura falimentului, Igor Bulgaru.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 aprilie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ,, INOXPLUS" în procedura falimentului către Oleksy Prikhodko, terț Instituția Publică ,,Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică" privind protecția dreptului a supra mărcii, denumirii comerciale și recuperarea domeniului "inoxplus.md" și încetarea folosirii neautorizate, restituind cauza în aceeași instanță şi în același complet de judecată, la etapa de primire a cererii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic